

Om detta har jag kännedom.

Ermias är 16 år när han kommer till ett boende för ensamkommande flyktingungdomar i Bergslagen. Han kan varken svenska eller engelska och pratar med en blandning av sitt hemlands språk, enstaka svenska ord och kroppsspråk. Han är analfabet och kan inte klockan. Han är snäll och hjälpsam. Hjälper till att duka fram frukost och diska allas disk efteråt. Han är en glad och positiv kille och blir omtyckt direkt av alla. Personal som ungdomar.

Men till skillnad från de andra ungdomarna har Ermias väldigt svårt att lära sig nya saker. Hantera en dator, ta ut pengar på bankomat, allt är svårt. Mobiltelefonen håller han framför ansiktet och andra måste gång på gång förklara att den ska hållas mot örat. I skolan har han svårt att lära sig skriva. Siffror vänder han ordningen på. Man börjar förstå att han är svårt traumatiserad pga olika händelser i hemlandet eller på vägen till Sverige. Kanske också förståndshandikappad. Han har stort behov av anknytning. Någon personal blir mamma, någon annan pappa. Ermias är ett hjälplöst barn. Hur han lyckats ta sig genom Sahara och över medelhavet till Europa känns obegripligt.

Så en dag får Ermias tid till Migrationsverket. Han får då veta att de beslutat skriva upp honom i ålder. Migrationsverket har fått uppgifter från Italien som enligt dem, tyder på att han är 19 år. Han har även lämnat sina fingeravtryck där vilket innebär att han blir ett sk Dublinärende. Han förlorar i denna stund rätten till Godman då han anses vara över 18 år samt rätten till ett juridiskt ombud. Innom en timma efter att Ermias kommit tillbaka till boendet hittas han blodig på golvet. Han hade skurit upp armen och får åka ambulans till sjukhus. Efteråt tar inte akutpsykiatri emot honom. Trots självmordsförsöket anses han psykiskt inte vara i tillräckligt dåligt skick. Han får åka tillbaka till boendet.

De enda bevis migrationsverket har som grund till beslutet att skriva upp Ermias i ålder är uppgifter från första ansökningslandet Italien. Där står hans namn felstavat samt datumet 01/01/1995, ett standard nummer man använder sig av i Italien när man inte känner till den rätta åldern. Det andra argumentet är att han till utseende och sätt verkar vara vuxen. Detta bedömt av olika handläggare som endast träffat Ermias en mycket kort stund.

Ermias har förstås rätt att överklaga Migrationsverkets beslut och anses, trots sina språkbrister, analfabetism och sitt mentala tillstånd, kunna göra detta själv. Han är nu officiellt vuxen. Det är naturligtvis inte möjligt men många vuxna runt omkring ställer upp för honom.

Boendet protesterar, Godman protesterar och det före detta juridiska ombudet protesterar. Personal som arbetat med Ermias i 5 månader har aldrig haft en tanke på att han kunde vara över 18 år. Han måste få göra en fysisk åldersprövning. Det juridiska ombudet (som blivit entledigad men väljer att företräda sin klient pro bono) yrkar på detta men Migrationsverket anser att det inte finns någon anledning att erbjuda honom det.

Ermias får hjälp att försöka skicka efter papper från hemlandet och lyckas trots att detta är mycket svårt. Det är dokument som styrker hans skolgång och som visar att han inte är vuxen idag. Han har i hemlandet gått om klasser flera gånger vilket bara tydliggör de problem han visar sig ha.

Personal hjälper till med att förtydliga Ermias situation och bakgrund för Migrationsverket. T ex den kaotiska situationen i Italien då över 100 flyktingar ska registreras och föses in i ett rum medan poliser/tjänstemän slår med batonger. Ingen tolk finns att tillgå. Han registreras mot sin vilja och får sitt "nya" födelsenummer utan att veta hur det gick till.

Man förklarar att hans osammanhängande historia beror på hans problematik.

Kort senare får Ermias information från Migrationsverket att ett beslut kommer skickas följande vecka eller veckan därpå. En vecka går. Under andra veckan som går utan att beslut kommer blir Ermias inlagd på akutpsykiatri. Väntan på besked och den vånda det innebar blev till slut för mycket för Ermias och han orkade inte hålla ihop sig längre utan gick in i en psykiatri. Efter 13 dagar på akutpsykiatri skrivs han ut. Han får då flytta direkt till ett asylboende för vuxna i en annan stad än där han tidigare bott.

Ermias mår fortfarande dåligt. Redan första dagen på vuxenboendet måste personal åka in med honom till akutpsykiatri men han skrivs snabbt ut igen. Några dagar går och han blir alltmer sjuk och förvirrad.

Han går ner på vägen och ut framför förbipasserande bilar. Blir aggressiv och gör konstiga saker. Tillslut hamnar Ermias återigen på en låst psykiatrisk avdelning.

Ermias får en kallelse till Migrationsverket för delgivning av beslut men kan av förklarliga skäl inte komma. Migrationsverket åker då med avvisningsbeslutet till den psykiatriska avdelningen och överlämnar det till honom där. De ser inte hans psykiska tillstånd som ett hinder för utvisning. Efter två veckor skrivs han ut men är fortfarande skör och långt ifrån frisk.

Juridiska ombudet åberopar "Humanitärt stötande" att utvisa en pojke i detta skick. Begär inhibition.

Inget av detta kommer att beaktas av Migrationsverket. .

Slutsatsen blir att i ju sämre skick Ermias är (traumatiserad, förståndshandikappad, utvecklingstörd? ingen vet och nu även psykiskt sjuk) desto mindre trovärdig blir hans historia för Migrationsverkets tjänstemän.

Ju mer i behov av skydd och hjälp han är desto hänsynslösare behandlas han.

I denna stund sitter Ermias på en förläggning i väntan på utvisning till Italien. Ingen att prata med, rädd för att bli slagen igen, rädd för att från Italien bli utvisad till sitt hemland där vad som helst kan hända. Migrationsverkets arbetsmetoder har lyckats förvandla en levnadsglad ung människa till ett nervvrak.

Om pojken utvisas från Italien vidare till hemlandet måste Migrationsverket och dess ansvariga tjänstemän, som är delaktiga i detta ärende, ställas till svars för sina handlingar. Dessa arbetsmetoder är inte acceptabla i ett demokratiskt land som Sverige år 2014.

WB